

4.3.3.14. Kriminallovens kapitel om **forbrydelser mod den personlige frihed** (ulovlig tvang og frihedsberøvelse) svarer i vidt omfang til de danske regler (dog foreslås som nævnt unddragelse af forældremyndighed placeret i kapitlet om forbrydelser i familieforhold). Imidlertid indeholder kriminalloven ikke bestemmelser om *menneskehandel* svarende til straffelovens bestemmelser. På trods af udgangspunktet om ikke at medtage bestemmelser i kriminalloven, der navnlig tjener udmålingshensyn, foreslås bestemmelser herom indsat af hensyn til menneskehandelens globale karakter.

4.3.3.15. Kriminallovens kapitel om **freds- og ærekrænkelser** (trusler, æresfornærmelse og diskrimination på grund af race mv.) kriminaliserer i vidt omfang det samme område som de tilsvarende danske regler.

Kriminallovens bestemmelser om fredskrænkelser indeholder dog ikke bestemmelser om *datakriminalitet*. Det foreslås kriminaliseret at skaffe sig adgang til en andens oplysninger og programmer, der er bestemt til at bruges i et anlæg til elektronisk databehandling.

Kriminallovens bestemmelse om *diskrimination* mod en gruppe af personer på grund af race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse eller tro foreslås udvidet til også at omfatte diskrimination på grund af seksuel orientering.

4.3.3.16. Bestemmelser om **forbrydelser mod dyr** ved dyplageri er som et selvstændigt kapitel optaget i kriminalloven. Et tilsvarende værn findes i dansk ret i speciallovgivningen og ikke i straffeloven. Der foreslås ingen ændring i kriminaliseringen i kriminalloven.

4.3.3.17. Kriminallovens kapitel om **formueforbrydelser** (tyveri, ulovlig omgang med hittegods, bedrageri, underslæb, mandatsvig, skyldnersvig, åger, hæleri, hærværk, brugstyveri mv. og selvtægt) kriminaliserer i vidt omfang det samme område som de tilsvarende danske regler.

Kapitlet indeholder ikke en bestemmelse svarende til reglen i straffeloven om *databedrageri*. Det foreslås at indføje en bestemmelse herom i kriminalloven.

Sager i Grønland, der efter den danske straffelov ville medføre domfældelse for *afpresning*, og sager, der ville medføre domfældelse for *røveri*, pådømmes i stedet efter kriminalloven som tyveri i sammenstød med ulovlig tvang eller vold. Det bør gøres mere klart, at kriminalloven også beskytter sådanne tilfælde af angreb mod den personlige handlefrihed i relation til økonomiske dispositioner, og det foreslås derfor, at der indsættes bestemmelser om henholdsvis afpresning og røveri i kriminalloven.

Efter kriminalloven er *hærværk* kriminaliseret svarende til dansk ret. Dog er der alene mulighed for at pålægge et kriminalretligt ansvar for hærværk på egen ejendom efter kriminallovens bestemmelse om skyldnersvig, der forudsætter, at gerningsmanden har forsæt til at berige sig selv eller andre ved sin handling. Det foreslås på linje med dansk ret at udvide beskyttelsen af en fordringshavers adgang til fyldestgørelse, således at beskyttelsen også omfatter dispositioner, hvor gerningsmanden ikke handler med forsæt til berigelse.

Endelig foreslås det at udvide kriminallovens bestemmelse om *hæleri* svarende til gældende dansk ret, således at kriminaliseringen fremtidig omfatter udbyttet fra enhver strafbar handling.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV.

4.4. Foranstaltningssystemet

4.4.1. Generelle overvejelser

4.4.1.1. *Indledning*. Når en person af retten er anset for skyldig i overtrædelse af kriminalloven, skal retten tage stilling til, hvilken sanktion eller foranstaltning gerningsmanden skal idømmes. Kriminalloven fra 1950'erne adskiller sig fra andre straffelove ved ikke at anvende begrebet straf og ikke knytte maksimums- eller minimumsstrafferammer til de enkelte forbrydelser. Loven giver mulighed for at anvende en række meget forskelligartede foranstaltninger. Retten kan frit vælge mellem disse foranstaltninger for en hvilken som helst lovovertrædelse.

I dette afsnit behandles foranstaltningssystemet, dets udvikling og funktion i praksis og den fremtidige udformning. Spørgsmålet om fuldbyrdelsen af foranstaltningerne og reglerne herfor behandles i det følgende afsnit.

4.4.1.2. *Gerningsmandsprincip – gerningsprincip*. Til brug ved fastlæggelsen af et overordnet princip for valget mellem de forskellige foranstaltninger beskrives henholdsvis det rene gerningsmandsprincip og det rene gerningsprincip.

Ved det rene *gerningsmandsprincip* ser man kun på den enkelte gerningsmands personlige og sociale forhold uden hensyn til arten og grovheden af den begåede kriminalitet. Valget af foranstaltning har kun et formål: At forhindre, at netop denne person begår kriminalitet i fremtiden. Foranstaltningen kan være en advarsel, behandling/resocialisering med eller uden frihedsberøvelse eller uskadeliggørelse i form af indspærring. Retten skal finde netop den individuelt tilpassede foranstaltning, som til gavn for gerningsmandens omgivelser og ham selv kan forebygge yderligere kriminalitet. Strafferammer er overflødige. Foran-